

VIERING DON BOSCOGEMEENSCHAP, Kessel-Lo, zondag 4 september 2022

Lezingen: 23e 7-18

Ps.90

(Filem. 9b-10.12-17)

Luc. 14,25-33

Welkom en kruisteken

Gezegend het licht van deze morgen, en het is een prachtig licht deze morgen.

Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.

Gezegend ieder van u, om wie je bent,

om wat ons samenbrengt,

in naam van wie wij noemen:

Vader/Moeder, Zoon en Geest.

Welkom

Het was een worsteling deze week. Majo en Herman kregen amper iets doorgestuurd van mij. De toezegging van de sleutel van de school liet op zich wachten. De digitale collectie aan vieringen op mijn ouwe trouwe computer is onbereikbaar want die trouwe metgezel heeft de geest geven en ik ben er nog niet toe gekomen om hem te vervangen.

Ik ben ondertussen aangewezen op de laptop van tante Madeleine, terwijl ik geen tante Madeleine heb, tante Madeleine is de groot tante van het lief van mijn oudste zoon.

Op het evangelie van vandaag liep ik vast, omdat iemand die mij ondanks alles zeer genegen is, de tekst als een bewijs van het zogenaamde verraad van zijn familie ziet.

Ik herinnerde mij de woorden van professor Bieringer, een van onze proffen Nieuw Testament die zei: Je moet durven sommige teksten uit de bijbel aan de kant te leggen omdat ze zo erg ingebed zijn in de situatie, de tijd en de dynamiek waarin ze uitgesproken of geschreven zijn, dat ze voor vandaag contraproductief zijn. Da's beter dan ze in een kramp of met allerlei esthetische chirurgie te proberen "symbolisch" toepasbaar te maken voor vandaag.

Mocht ik dat gebruiken om gewoon door te "scrollen" naar het evangelie van volgende zondag of even terug te draaien naar dat van vorige zondag?

Het hing als een struikelblok aan mijn enkels en ik bleef op mijn Jobiaanse mesthoop zitten.

Gelukkig kwamen er ook enkele goede vrienden langs en ze hadden betere raad voor mij dan de vrienden van Job. Eentje daarvan was mijn voormalige juf Wiskunde bij wie ik de schors voor het bloemstuk van de Ronydag ging terugbrengen. Ze gaf me een viering mee en ik zag het weer een beetje meer zitten.

Heel vroeg deze ochtend stond Magda Engelen, op z'n Franciscaans de vogeltjes al te voederen en ook zij gaf me goede woorden mee.

En ook Hermans aanbod voor het Marialied gaf me wat hoop in bange dagen. Maar dit is een viering en vieren zullen we! Terug naar de rivier om de levensstroom terug te vinden.

Lied: Down to the river

<https://www.youtube.com/watch?v=TzejzO8ag2k>

Inleiding

Jezus' tocht door Palestina verliep succesvol, aldus het Lucasevangelie.
Zijn populariteit onder het volk werd steeds groter.
Maar toch zijn niet alle volgers ook navolgers.
Jezus' leerling zijn is een bewuste keuze,
met risico's en pijn.

En het moet gebeuren vanuit een zekere radicaliteit:
afstand doen van alles wat je bezit en wie weet, ook van wie je denkt te zijn of te moeten zijn.
Niet niks dus.

En Jezus geeft daar bovenop nog een ernstige opdracht mee:
overleg eerst zorgvuldig VOOR je iets doet.
Weet dat, als je mijn leerling wil zijn,
je bereid moet zijn je kruis op te nemen,
dat je bereid moet zijn je kruis op te nemen,
dat je bereid moet zijn je helemaal toe te wijden aan het Rijk Gods
en niet een beetje of af en toe, als het jou uitkomt. (Uit Herent)

Gelukkig krijgen we hulp op onze weg, zoals ik de laatste dagen. We lezen in de eerste lezing over
vrouw Wijsheid, de Shekina, Gods trouwe metgezel. En je weet ondertussen in deze genderbewuste
tijden dat vrouw Wijsheid evengoed een man kan zijn.

Lector: Uit het boek Wijsheid (9, 7-18)

U hebt mij uitgekozen om koning van uw volk te zijn
en rechter over uw zonen en dochters.
U hebt mij de bouw opgedragen van een tempel op uw heilige berg,
van een altaar in de stad waar U woont,
naar het voorbeeld van de heilige tent
die U al in het begin had ontworpen.
Bij U is de wijsheid,
die uw werken kent en die erbij was toen U de wereld schiep.
Zij weet wat U goedkeurt en wat met uw geboden in overeenstemming is.
Zend haar hierheen vanuit de heilige hemel,
van bij uw luisterrijke troon,
om mij met raad en daad bij te staan,
opdat ik weet wat U goed vindt.
Zij weet en doorziet immers alles.
Ze zal mij bedachtzaam leiden in mijn handelen,
met haar luister zal zij mij behoeden.
Zo zal alles wat ik doe U aangenaam zijn.
Ik zal uw volk recht verschaffen en de troon van mijn vader waardig bekleden.
Welke mens kent Gods bedoeling?
Wie kan doorgronden wat de Heer wil?
Armzalig is het denken van sterfelijke mensen, wisselvallig zijn onze overwegingen.
Ons vergankelijke lichaam drukt zwaar op de ziel,
de aardse tent is een last voor de geest die rijk aan gedachten is.
En als we al nauwelijks kunnen bevatten wat er op aarde omgaat,
en zelfs moeite hebben om te ontdekken wat onder handbereik is,
wie kan dan doorgronden wat er in de hemel is?
Wie kan uw bedoelingen kennen als U niet zelf wijsheid schenkt
en uw heilige geest naar beneden zendt?

Zo is het gegaan: de mensen op aarde werden op het rechte spoor geleid en ontvingen onderricht over wat U, Heer, goed vindt. De wijsheid heeft hen gered.

Lied: Onze lieve vrouw van Vlaanderen

De rol die vrouwe Wijsheid hier vervult, lijkt wat op de rol van Maria in de katholieke kerk. Let wel, de nadruk ligt hier niet op Vlaanderen. Wel op het ontfermende karakter van Maria als hulp in bange dagen, als troosteres der verdrukten. En niet enkel de "Vlaamse" verdrukten. Kijk maar naar het einde van de laatste strofe:

Sta ons bij in alle nood, nu en in het uur der dood,
ons Uw kind'ren, **en ook d' and'ren:**
Liefste Lieve Vrouw van Vlaand'ren

Lector: Psalm 90

Een gebed van Mozes, de godsmann.

Heer, U bent ons een toevlucht geweest
van geslacht op geslacht.
Nog voor de bergen waren geboren,
voor U aarde en land had gebaard –
U bent, o God, van eeuwigheid tot
eeuwigheid.

U doet de sterveling terugkeren tot stof
en zegt: 'Keer terug, mensenkind.'
Duizend jaar zijn in uw ogen
als de dag van gisteren die voorbij is,
niet meer dan een wake in de nacht.

U vaagt ons weg als slaap
in de morgen, als opschietend gras
dat ontkiemt in de morgen en opschiet,
en 's avonds verwelkt en verdort.

Wij komen om door uw toorn,
door uw woede bezwijken wij.
U hebt onze zonden vóór u geleid,
onze geheimen onthuld in het licht van uw
gelaat.

Al onze dagen gaan heen door uw woede,
wij beëindigen onze jaren in een zucht.

Lied: Heer onze Heer

Zeventig jaar duren onze dagen,
of tachtig als wij sterk zijn.
Het beste daarvan is moeite en leed,
het gaat snel voorbij en wij vliegen heen.

Wie kent de kracht van uw toorn,
wie vreest oprecht uw woede?
Leer ons zo onze dagen te tellen
dat wijsheid ons hart vervult.

Keer u tot ons, HEER – hoe lang nog?
Ontferm u over uw dienaren.
Vervul ons in de morgen met uw liefde,
laat ons van blijdschap juichen, al onze
dagen.

Geef ons vreugde, vergoed de dagen dat U
ons kwelde,
de jaren dat wij ellende doorstonden.
Toon uw daden aan uw dienaren,
maak uw glorie bekend aan hun kinderen.

Laat ons uw genade zien, Heer, onze God.
Bevestig het werk van onze handen,
het werk van onze handen, bevestig dat.

Hermien: Uit het evangelie volgens Lucas (14, 25-35)

Grote mensenmenigten trokken met Jezus mee.

Hij wendde zich tot hen en zei:

‘Wie Mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zussen, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn.

Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aan komt, kan niet mijn leerling zijn.

Want wie van jullie die een toren wil bouwen gaat niet eerst de kosten berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft voor de bouw?

Als hij het fundament gelegd heeft maar de bouw niet kan voltooien, zal iedereen die dat ziet hem uitlachen en zeggen:

“Die man begon te bouwen, maar afmaken kon hij het niet.”

En welke koning die eropuit trekt om met een andere koning oorlog te voeren, zal niet eerst bij zichzelf te rade gaan

of hij wel met tienduizend man kan optrekken

tegen iemand die met twintigduizend man tegen hem oprukt?

Als hij dat niet kan, stuurt hij eerst,

wanneer de troepen nog ver van elkaar verwijderd zijn,

een gezant om naar de voorwaarden voor vrede te vragen.

Zo geldt ook voor jullie:

wie geen afstand doet van al zijn bezittingen,

kan mijn leerling niet zijn.

Zout is iets goeds. Maar als ook het zout zijn smaak verliest,

hoe kunnen we het dan zijn kracht teruggeven?

Ook voor de bemesting van de grond is het niet meer bruikbaar,

dus wordt het weggegooid.

Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!’

Stilte

Korte duiding

Zoals ik al eerder zei, een heel radicale tekst. Kunnen we die verteren? Of liever, slikken we dit? Of krijgen we hier een Jezus zien, die zijn toehoorders een standje geeft?

Die radicaliteit die hij vraagt is hard, maar ik denk dat iedereen die hier zit, de pijn herkent waar je soms door moet, de twijfel in het maken van een juiste beslissing, de twijfel die je overvalt als je niet meer weet welke kant je op moet met je moeder, je vader, je zoon, je dochter, je broers, je zus, je collega’s en dat doet pijn.

Zelfs nog voor je tot een beslissing komt, welk pad te volgen.

Er schiet mij ook nog het volgende binnen. Het is makkelijk iemand te belijden en te vereren als een wegwijzer naar god, maar willen we ook die weg volgen. Vaak is het makkelijker de boodschapper te vereren dan zijn boodschap centraal te stellen en er proberen naar te leven.

Ik hoop vooral dat door hier samen te komen, dat we kleine herbergen vooral elkaar kunnen zijn, bronnen waaraan we ons laven, plekken van verkoeling in het heetst van de strijd, haarden waar we ons kunnen verwarmen als ons hart of dan van de wereld te kil is.

Lied: Gij die de stomgeslagen mond verstaat

https://www.youtube.com/watch?v=7Ly_URJ9pjl

Lector: Voorbeden (Huub Oosterhuis) met tussenzang 'Wek mijn zachtheid weer'

Van U de stilte die na woorden komt
Van U de zeeën en de dorst naar U
Om U de wit en roze waas van bloei
Over verschroeide aarde: morgendauw
Wiekslagen van de arend,
dit nieuw lied klimt op naar U.

***

Hoe werden wij zo'n broedplaats van geweld,
uw land, een land van sterven, wezenland:
de hooggezetenen nog hogerop,
de neergedrukten dieper in het stof.

***

Als ooit woestijn een waterstroom, een vloed,
dorstige grond oase wordt van groen –
als ook de zwaluw, zelfs het musje vindt zijn nest bij U,
waarom de mensen niet?
Gij, die al zoveel lot gekeerd hebt,
Wek onze zachtheid weer.

***

Geloofsbelijdenis

Het is niet gemakkelijk om te zeggen:
Ik geloof in God.
Wat zeg je dan?
Je zegt zo veel.
Een mens te veel.
Een God die mij draagt
en die van mij vraagt
te doen wat mogelijk is
en nog iets meer.
Een God die naar mij reikt
en die toekomst biedt:
wees mens van hoop,
ga in mijn spoor.
Een God die mens wordt,
warm en uitdagend,

die niet loslaat,
die zichzelf niet wil ontzien.

Een God die trouw is
en barmhartig
die onmacht kent
en die je omarmt.
Ja, daar wil ik in geloven.

Een God die uitdaagt,
stuwt, bemoedigt,
en zegt:
probeer het maar,
in Gods naam.....

samen.

Tafelgebed

God van bevrijding.
Wij mogen zitten aan een tafel
waar niemand geweerd wordt
waar een wereld van delen wordt ingezet.

Verzamel ons rond Jezus
die zichzelf gaf ten einde toe
en voor altijd leeft in ons midden.

Eens, lang geleden,
is de mens begonnen met zaaien en maaien,
met dorsen en malen.
En hij bakte het eerste brood
om goed van te eten en dan weer verder te gaan.

Eens, lang geleden,
is de mens begonnen met plannen en sproeien,
met plukken en persen.
En hij vulde de eerste beker met wijn
om goed van te drinken en dan weer verder te gaan.

Eens, lang geleden,
is een mens, Jezus van Nazareth,
begonnen met zoeken en vinden,
met geven en delen.
En Hij nam het brood en de beker en zei:
"Brood met anderen gedeeld,
en wijn voor anderen geschonken.
om volop mens van te worden
en dan weer met velen verder te gaan."

Dan zullen we leven, voorgoed, zonder angst.
Van geven en ontvangen, van graag zien en beminnen.
En wij zullen weten

dat liefde is gedeeld en leed vergeten
dat de hemel de aarde is, de aarde de hemel,
om zomaar eindeloos verder te gaan."

(Uit 'Het kompas, verhalen voor de zevende dag' – Van Gooi & Sticht)

Onze Vader

Muziek tijdens de communie: Down to the Russian River (Mikhail en Evelina Alperin-Petrova)

<https://www.youtube.com/watch?v=d7AIW2IUhLA>

Danku

aan Herman en Majo voor hun geduld en doorzettingsvermogen om mij muzikaal te willen ondersteunen, dank aan Lieve voor de aangeboden hulp, dank aan Teejo voor de bloemen, dank aan Guy voor de geluidsmachinerie, dank aan Chris om voor te lezen en dank aan Irène en iedereen die heeft meegeholpen toch nog alles klaar te zetten en dank aan iedereen om te komen meevieren.

Mededelingen (zie liedbladje)

Zending en zegen

Alvorens deze viering uit te zingen met onze lieve vrouw van Vlaanderen, als teken van ontferming en het zoeken naar de sterkte van of in de kwetsbaarheid, haal ik tot slot nog de laatste verzen naar voren uit de Psalm van vandaag.

Vervul ons in de morgen met uw liefde,
laat ons van blijdschap juichen, al onze dagen.

Geef ons vreugde, vergoed de dagen dat U ons kwelde,
de jaren dat wij ellende doorstonden.

Toon uw daden aan uw dienaren,
maak uw glorie bekend aan hun kinderen.

Laat ons uw genade zien, Heer, onze God.
Bevestig het werk van onze handen,
het werk van onze handen, bevestig dat.
Daartoe zegene ons, Vader-Moeder, Zoon en Heilige Geest.

Prettige Zondag.

Slotlied Onze lieve vrouw van Vlaanderen